

ఆ రు ర క్షా మ్మ ణి

ఇది-

రాజమహేంద్రవరమునందలి దొరతనమువారి

మొదటితరగతి కళాశాలయందు,

నాంధ్రోపాధ్యాయుడుగునుండి విశ్రాంతి నొందియున్న

‘సూక్తిసుధానిధి’

వడ్డాది సుబ్బారాయ కవిశేఖరుడు

రచించినది.

మొదటికూర్పు 1000 పౌతులు.

రాజ్ ఎలక్ ట్రిక్ ప్రెస్ నందు ముద్రితము,

రాజమహేంద్రవరము.

1935

శ్రీరస్తు.

శ్రీవరమాతృనే నమః

అవతారిక

మహాబలులారా! సంసారసముద్రమున మునిగి యుక్కిరి
 విక్కిరి తుంగుడుండు మానవకోటి, కొంచెము తల తెత్తి యూపిరి
 వ్రుచ్చుకొనుచు చిచ్చ్రాంతి నొకడుట కనుకూలముగా లోకోపకారప
 రాయణులు జ్ఞాననిధులు మహాత్ములు పరమార్థసాధకము లగుబహు
 గ్రంథములు రచించి కీర్తిశరీరముతోఁ దేజరిల్లు చున్నవారు; వా
 రట్లు విరచించి సుగ్రంథము లన్నిటియందు నా బాలగోపాలము సర్వజనా
 హృదయసంభ్రాంతకము లయి విలసిల్లుగ్రంథరాజములు మూఁడు. అవి
 యే భారత భాగవత గామాయణములు. సాధారణముగ నీ మూఁడిటి
 తుండలి యంతములను స్వీకరించయే యాంధ్రగీర్వాణమహాకవు
 లనేకులు సరసము లయినను ప్రసిద్ధకావ్యనాటకములను గల్పించి వాసి
 కెక్కినవారు.

భారతకథలుండ నాకుఁ గల్గవీతిచేత భట్టనారాయణమహా
 కవిప్రణీత మగువేణీసంహార మనునం స్కృతనాటకము నేను గొన్ని
 సంవత్సరములక్రిందటఁ దెలిగించి యాంధ్రమహాజనులమన్ననకు
 భాజనము గాఁ జాలితిని. అట్లే భాగవతమునందలివరమభక్తింజేసి శ్రీ
 కృష్ణభగవానునిమహిమాదులను బొగడుచు ముందుగ నందనందన
 శతకము, పదపడి యాపదుద్ధారకశతకము విరచించి ప్రకటించితిని.

ఇప్పుడు శ్రీమద్రామాయణ మనునాధికావ్యము ననుసరించి తారక నాముఁ డగు శ్రీరామచంద్రుని సుగుణముల సంకీర్తనము నేయుచు భగవదనుగ్రహమున నాకుఁ దోచిన కల్పనాదులతో నీ యార్తరక్షా మణి రచించితిని. ఇందలి పద్యభావములు పెక్కులు చదువరులకు రామాయణకథాంశముల జ్ఞప్తికిఁ దేఁ జాలినవిగా నుండును. శ్రీరామ చంద్రుని భక్తజనుల కీకృతి యత్యంతము దావహము, హృదయాకర్షక ము కాఁ గల దని నావిశ్వాసము.

రాజమహేంద్రవరవాస్తవ్యుఁడు కీ. శే. ముడుంబ కృష్ణమా చార్యుల సత్పుత్రుఁడు ప్రతివర్షముఁ జై త్రశుద్ధసేవమిని శ్రీ సీతారామ కల్యాణమహోత్సవము హరికథాకాలక్షేపాదులతో నతివైభవమున నిజభవనమున జరిగించు బాలభక్తుఁడు, శ్రీరామాచార్యుఁ డీభావ సంవత్సర ఫాల్గునమాసాంతమున నొక్కనాఁ డార్తరక్షామణిలోని కొన్ని పద్యము లర్థసహితముగ నాకడ నాలకించి, యుపసంవత్సరమై త్ర మునఁ దాను జరుపనున్న కల్యాణోత్సవమున కేతత్కృతిపఠన మొక యంగము గావలయు ననున త్సాహముతో ముద్రాభృతి నొనఁగి; శీఘ్రగతి కీకృతిఁ బ్రకటింపఁ గోరెను. ఈ కోరికయే పూర్వోక్త మగు నావిశ్వాసమునకు ముఖ్యకారణము.

బాలభక్తుఁ డగు నీశ్రీరామాచార్యునిచేత స్థాపిత మయిన శ్రీమద్భగవద్భారతసేవాసమాజ మఖిలజనమనోరంజక మగుచు నాచంద్రాంకము వర్ధిల్లుఁ గాక.

ఈ యార్తరక్షామణి నితఃపూర్వము నుపసాధ్య మగుతమ యాంధ్రసాహిత్యపరిషత్ప్రతికయందుఁ బ్రకటించిన తత్సంపాదకులకు మత్కృతజ్ఞతాపూర్వకవందనములు. అగ్రీజ యగు భక్తచింతామణి, నార్తరక్షామణి యనవరత మనువర్ధించుఁ గాక.

కా. ఆమంత్రించుచు దారకాఖ్యుఁ బ్రతిపద్యం బార్తరతామణి
 రామా యంచు రచించునాదుకృతి, శ్రీరామేందుకల్యాణ మ
 త్యామోదంబునఁ జైత్రీచైత్రీము స్వగేహంబందుఁ గావించుశ్రీ
 రామాచార్యుఁడు వేడె, ముద్రిత మొనర్పభక్తి భావక దుదిక.

క. శ్రీరామాచార్యుఁడు కౌ
 మారవయస్కుండు యువను మచ్చతకము స్వో
 దారత ముద్రిత మొనరిచి,
 శ్రీరామునిపెండ్లి విందుఁ జేసె బుధులకుక.

ఆ. తనముడుంబకులము ధన్యమై వర్ణిల్ల
 భక్తి రామచంద్రీపాదయుగళి
 నేవ శైశవాది నేయురామాచార్యుఁ
 డఖిలశుభసమృద్ధి నలరు సతము.

వడ్డాది సుబ్బారాయుడు.

శ్రీరస్తు

261 53

శ్రీపరమాత్మనేనమః

25.3.73.

ఆర్తరక్షామణి.

శ్రీసీతాజలజేషణాహృదయరాజీవస్ఫురద్ద్యోమణి!
 కాసల్యోదరశుక్తిమాక్తికమణి! కల్యాణచింతామణి!
 వ్యాసాదిస్తుతిపాత్రపాలకమణి! వాల్మీకిసత్కృత్యుప
 న్యాసాకల్పమణి! తమస్తరణి! రామా! యార్తరక్షామణి.

౧. అన్నివంశంబున భారతక్షీతి నయోధ్యో మర్త్యతం దేత సు
 దభవమై, పంక్తిరఘండు తండిరిగఁ, దత్కెసల్య తల్లింగ, గా
 రవ మారంగఁ బెరింగి, సిత సతిగా, రాజై చిరం బేలి తీ
 వవనిఁ, భక్తి భజింప నేడుఁ బ్రజ; రామా! యార్తరక్షామణి. ౨

౨. జనసందోహ మరూపుఁ గన్గొన నదక్షం బంచు విశ్వంభరుం
 డను వొందం దను భక్తి గొల్చి ప్రజ, నైకాపతకరంబుం దరిం
 పను సంసారము, ధారిణిఁ వెలసె భాస్వద్వంశరాణ్మోళి యై
 యనుచుం డ్రాఝ్యులు; నీవ తత్ప్రభువు; రామా! యార్తరక్షామణి.

౩. శ్రీనాథుం డని, చిన్మయుం డని, ఋషిశ్రేష్ఠుల్ ప్రశంసించి. కే
 లానిన్నొక్కని? సూర్యచంద్రకులజుల్ లాతుల్ నృపుల్ తేరేయం
 దేనిం గాని వచించిరే యటు? మహోత్కృష్టక్రియల్ సల్పరే
 యానాఁ డాప్రభు? లీవు శ్రీహరివె; రామా! యార్తరక్షామణి. ౪

మ. తనయుల్ నల్పినతప్పు లెప్పగిదివి నండుగ్రీల్ దయం దిద్దుకొం,
 డ్రొనిశంబుకొ డ్దమియించి; నీవ గుటి యిం; దారావణబ్రహ్మకుణ్
 వనజాతాననుఁ డిడ్డచెడ్డవరముల్ పాటించి, లోకంబు లో
 మ, నరుం డైతి, వికుంత ధాముఁడవు; రామా! యార్తరత్నామణీ.౩

శా. వైకుంఠంబునఁ దావకప్రియతమద్వాఃపాలకుల్ శపులై
 శోకింపం గని, వారి కిర్వురకుఁ దచ్చుద్ధాంతసేవాస్థితీ
 జేకూర్పం గద, యెత్త మర్త్యతనువున్ నీకుం దటస్థించె; నా
 రా! కారుణ్యము; రాయి పాలకయి; రామా! యార్తరత్నామణీ.

మ. నరు లాహారమె కాన, వారివలనకొ నాశంబు రా దన్నతిన్
 వరవారంబున వారి రావణుఁడు చేర్పం డయ్యె; వాదించినక
 నరులే కావున నట్లె వానరుల; దానం దత్పురుల్ వానరుల్,
 హరి నీ వౌట, ఘటిల్లెఁ దద్వధకు; రామా! యార్తరత్నామణీ.౪

మ. భువనక్షోభము రావణాదిదనుజుల్ పూర్వంబు గావించి; ర
 ట్లవుటన్ వారల దూషణంబు పొనరిం; త్రోఁ గాని, నీయట్టిసా
 ధ్యవనుం డైనవతారమూర్తి భువీయం దావిర్భవింపం గతం
 బవుటక, వారల కొప్పు భూషణము; రామా! యార్తరత్నామణీ.౫

మ. అవతారంబులఁ దర్జనీప్రభృతు లౌహస్తాంగుళంబుల్ బలెన్,
 హావణిల్లుక వరునక మనోహరపురామాభిఖ్య మూఁ డున్నతిక;
 మివులక మూఁడిట మధ్యమంబువలెనే మించుం ద్వదీయంబు హ
 ర్యవతారంబు, మహోత్తమం బగుచు; రామా! యార్తరత్నామణీ.

మ. బిరుదుం బొందెను దారకం బనుచు నీపే; రద్దిరాట్కన్య కీ
 శ్వేరుఁ డద్దానిమహాప్రభావ ముప దేశం బిచ్చె; గాశీపురిక
 మరణంబప్పుడు ద్రిప్ప దేహికుడికర్ణంబందుఁ దద్వర్ణముల్
 హరుఁ డూఁడుం; బరమాత్మ వీ వరయ; రామా! యార్తరత్నామణీ.

శా. కాంతారాంతరవాసు లౌఘుషులు, స్వరస్థాదు లన్వన్ను, ల
శ్రాంతంబున్, బహుభంగులం దమకు దుష్కృవాదసంతానమ
త్యంతంబు బాసరించుబాధ లుడుపం బ్రార్థింప, మర్త్యుండ వై;
తంతే కాని, నిజానకుఁ హరివి; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౧

శా. సీతకో సృష్టికి మూల మాప్రకృతి గాఁ, జిత్సత్సుఖాత్ముం బరం
జ్యోతిం గా నిను నెంచి, జ్ఞాననిధు లొయోగుల్, దశాస్యాదిదు
రైతేయోద్ధతులం బొకార్చి బుధబాధం బాపఁ, బృద్ధికో నరుం
డైతం, డ్రాత్మ నెఱింగి నీమహిమ; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౨

శా. నీ వాపుట్టినవై త్రీశుద్ధనవమిఁ సీతాంబకల్యాణముం
గావిం తెల్లరు, భారతక్షీతిఁ బురగామంబులం బల్లెలఁ;
భావింపఁ నిను నుంతు బిడ్డలకు నీనామంబుఁ బ్రేమించి; భ
క్త్యావేశావహదై వరత్న మవు; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౩

శా. శ్రీలోకంబున కొజ్జబంతియ గదా సీతాచరిత్రం; బఁటె
బాలప్రాయమునుండి పూరుషులకుం ద్వత్పూతచారిత్రముఁ;
భూలోకంబు తరింపఁ బుట్టితిరి నీవుఁ, నీకళత్రంబు; మీ
రాలక్ష్యకమలేక్షణుల్; నిజము; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౪

మ. తమకే నన్యులకేని కష్టములు పొప్తం బొతఱిన్, గూరికృ
త్యమునేఁ బాపపుఁగర్మమేని, కనిన ప్థాలించినపుఁ, మహా
యమబాధం బడుప్రాణిఁ గన్నపుడు, నై కాపత్తులన్, నీదునా
మమె కా, మానవు లుచ్చరించెదరు; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౫

మ. హృదయస్థం బగుసర్వకల్మషముఁ బై కేగం గ, నాద్యక్షరం
బు దెఱిఁముఁదలవాఁకిటిఁ, సరగునకమూయుఁద్వితీయంబు, లో
నది వెండిం జొరకుండఁ; దారకము నా, నాఖ్యం ద్వదీయంబు, నే
నదియే కారణ మంచు నెంచెదను; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౬

- మ. కలుషప్రాయపుజీవనంబును ద్రుటిం గావించెడున్ స్వచ్ఛమున్
 దలఁపంగాఁ గతకంబు వోలెను భవన్నామంబు భవ్యంబు; మ
 ర్త్యులకున్ మన్నడ సక్క తోసకలమున్ దొల్తొల్లఁ గల్పించి తీ;
 వలసుల్ కానరు దాని వాడుకొస; రామా! యార్తరత్నామణీ ౧౭
- శా. మీవంశంబున కాద్యుఁ డొరవి, పవల్ మింటం గనక వచ్చుచుక,
 గావించుం దనవేయిచేతులను సంతాపంబు లోకాళి; కిం
 కీవో, కానఁగరాకయుం, బగలు రేయిం ధాత్రీఁ జంద్రాంకితం
 బై వెల్గొందెడుపేరఁ గూ రైలమి; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౧౮
- శా. మాలల్ మాదిగబోయవాండ్రు మొద లొమర్త్యాధమవ్రాతముల్
 మైలం బొసి తఱంప వేటు గలదే మార్గంబు? నీనామమే
 మే లొమంత్రము వాండ్ర; కిందు గుఱి వాల్మీకుండె; హేమంబు గా
 దా లోహంబును స్పర్శవేధి? రఘురామా! యార్తరత్నామణీ. ౧౯
- మ. తలక్రిం దైనను మంచివిత్తు, ఫలవంతం బైనసేలన్ మహా
 ఫల మీఁ జాలు; మరామరా యనుచు నవాల్మీకి నీనామమున్
 దలపైఁ బుట్టలు వెట్టనట్టు జపముం దాఁ జల్పి, కల్పించెఁ గా
 వ్యలలామంబు, భవచ్ఛరిత్రమును; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౨౦
- మ. అమరించెం గవి వేయి కొక్కటిగ, గాయత్రీమహామంఘ్రా
 జమువర్ణంబులు; నాలు గిర్వది సహస్రంబుల్ ఋషిప్రోక్తముల్
 విమలత్వచ్ఛరితంపుశ్లోకములు; తద్విఖ్యాతసత్కావ్యమా
 ద్యము, చాటుక జగతికభవన్మహిమ; రామా! యార్తరత్నామణీ.
- మ. చెదపుర్వుల్ మెయిఁ బుట్ట వెట్టఁ, దపమున్ సిద్ధింపఁ గావించి, శా
 రద నాల్కన్ నిల, నూఁద నారదుఁడు కర్ణంబందు, వాల్మీకి, బ్ర
 హ్మదయన్ సర్వ మెఱింగి నీచరితఁ, గావ్యం బల్లి దా మోక్షసం
 పదఁ జూతాడె; మనుష్యమాత్రుండవె? రామా! యార్తరత్నామణీ.

25.2.73

శ్రీ. *నీ వత్సొల్కవి కర్ణమే, నవనియేనిక, దానముం జేసి యుం
దో విష్ణుం డనిపించుకో ననినఁ, దదోగ్ధిం(ద్రుఁ డాద్యం గృతిక,
గావింపండు భవద్భవంబునకు వెన్కన్; జ్ఞాననేత్రంబునక
భావిం గాంచి రచించె నందు రది; రామా! యార్ధరక్షామణి. ౨౩

శ్రీ. కాపీనంబును నార గట్టఁ, గసురుల్ గాయల్ దినక, బండుకోఁ
జాఁపల్ పూరివి, యుండ నాకుగుడిసెల్, సన్యాసి కొం డేల? మో
క్షాపేక్షక రచియించె నీచరితఁ గావ్యం బాది వాల్మీకి, ని
న్నాపద్యాపతి గా నెఱింగి మది; రామా! యార్ధరక్షామణి. ౨౪

మ. కవులందుం గనుపట్టఁ గొందఱయెడం గక్కుర్తి; వారల్ ప్రశం
స విశేషంబుగ మర్త్యు, న్నర్హతకు మించక జేయుచుం; డ్రండునక
రవకున్ రాతికి భేద మేమి తెలియన్ రామిక, మహర్షి డ్యకా
వ్యవిభున్ నిక, నరుఁ డందు రొక్కొకరు; రామా! యార్ధ
రక్షామణి. ౨౫

మ. ముని యయ్యెం గవి యయ్యె బోయ, జపమున్ ముక నల్పి నీనా
[మముక;

గనె సీతం గపి, కంధి దాఁటి చులుకం, గైఁ దాల్పి నీముద్ర; నిక
మనమందుక మనుజుండు పెట్టుకొని, సంసారార్ణవం బీఁది, చ
య్యన ముక్తిం గను, నిశ్చయంబుగను; రామా! యార్ధరక్షామణి.

పా తాం త ర ము .

శ్రీ. *నీ వత్సొల్కవి కర్ణమే, నవనియేనిం, దానముం జేసి యుం
దో విష్ణుం డనిపించుకో ననినఁ, గన్లోకే నినుం, దత్కృతిక
గావించెం, గథ దెల్ప నారదుఁడు, ప్రజ్ఞన్ బ్రహ్మ యీఁగా, నక
డావాగ్ధేవి వసింప నాల్కొన; రామా! యార్ధరక్షామణి. ౨౬

మ. శుశ్రుతులక్ష శాస్త్రములుం బురాణములు, దారుల్ మంచీకై మ
 [ర్త్యసం

తతికిం జూపు హితోక్తులక్ష; నడిచి తన్నార్గంబులందు మను
 వ్యత ధన్యం బానరించుకొంట కుపదేశంబీయఁ గష్టాలకుం
 బ్రతు కీ వఁతయు ధారవోసితివి; రామా! యార్థరత్నామణీ. ౨౭

మ. వడుగుంగుఱ్ఱఁడవై వసిష్ఠజనకుల్ వంపంగ, సై దోడు వెం
 బడి రాఁ, గౌశికుసల్పుజన్నమును గావం బోయి, మారీచునికొ
 జడధిక్ష వ్రాల్చి, నుబాహుఁ గూల్చితివి, తన్నొనిప్రసాదంబునం
 బడయం గాంచి మహాశ్రుశ్రుములు; రామా! యార్థరత్నామణీ.

మ. పదధూళిక్ష శిల భామ యయ్యెఁ; బ్రబలత్ పై కెత్త శక్యంబు గా
 నిది, వి ల్లెక్కిడుచోఁ దునింగె; నృపులక్ష వెన్నాడి ముయ్యెడుమా
 ర్లు, దలల్ గొట్టినదిట్ట, నీయెదురఁ గే లోడ్చెక్ష; జరిత్రంబు నీ
 యది చిత్రం, బతిహూనుపంబు గడ; రామా! యార్థరత్నామణీ. ౨౯

మ. వనితం జంపిన, నద్ది శూరతకు లోపం బంచు, దుశ్శీల శూ
 ర్పణఖం బుచ్చితి చెక్కి ముక్కుసెవు; లుగ్గిం దాటకం, బ్రహ్మఘా
 తిని గానక, గురునానతిం గెడపి ఖ్యాతిం గాంచి, తాబాల్య మ
 త్యనఘశ్లాఘ్యగుణాకరుండ వని; రామా! యార్థరత్నామణీ. 3౦

మ. తల దంష్ట్రాగర మంత పిండినఘణీంద్రంబుం బలెం, బుచ్చమం
 దలిము ల్లాఱ్ఱినమండ్రగబ్బవలె, హస్తంబందు బల్లండ్రగొ
 డ్డలి చూపఱ్ఱెడురాముఁ డొప్పె, విలుతోడం జేతఁ దత్రేజ మీ
 వలనాఁ డధ్యమునందు నాఁచికోన; రామా! యార్థరత్నామణీ. 3౧

మ. భవుఁ డేమేఁ దలపెఱ్ఱెనే నిజధనుర్భంగప్రసంగంబు, భా
 ర్గవరాముండు మహాభిమానమున మార్గంబం దెదుర్కొ నినున్
 శివశిష్యుండ నటంచు ? నందులకు నీచేఁ గాంచె నాతండు త
 గ్గవమానంబును, గర్వభంగమును; రామా! యార్థరత్నామణీ. 3౨

మ. పునుకల్ పేరిచి భూమినుండి దివికిం బోఁ బన్ను పెన్నిచ్చెనన్,
 దునుకల్ చేసెను, వీక నెక్కిడినసీతూ పొండు, ద్వీపస్తులై
 తినుచున్ మర్త్యులఁ, ద్రుళ్లుప్రల్లదుల, మ్రందించెన్ మఱొండున్,
 [దమున్

మనుపన్ భార్గవుఁ, డభి, వేడ నిను; రామా! యార్తరత్నామణీ. 33

శా, కైకం దూఱుట నీదుచిత్తమునకుం గవ్పంబుగాఁ దోఁచినన్,
 లోకుల్ మానరు; తల్లి కెక్కుడుగఁ దన్నుం గాంచుచోఁ, దొత్తువా
 కాకర్ణించి, నిజేశుఁ గోడ్పటిచి, నీ కారణ్యవాసంబు దా
 నాకాంక్షించి, వరంబు గాఁ బడసె; రామా! యార్తరత్నామణీ. 34

మ. భవదీయానుజలక్షణండు, మును నీపా నైవనపెనాబ్జపతే
 నవతారం బనిపించె, బుస్సని, యతం డాతండ్రిపైఁ, గైకపై,
 హవిచే నగ్గియుఁ బోలె మండి, వనవాసాజ్ఞాశ్రుతిన్ వీకమై;
 నవినాభావము నీకు నాతనికి; రామా! యార్తరత్నామణీ. 35

మ. మణిసింహాసన మెక్కుపాదములకుం బాటిల్లె శైలాధిరో
 హాణ; మూనెన్ మఱిపాల్ జడల్, మకుటభూషాద్వాంగకం ;బుత్తర
 ఊణమం దాన దెఱుంగ రెవ్వరు; భవత్సంసిద్ధపట్టోత్సవం
 బణఁగారెన్ ఊణదాంత మాసరికి; రామా! యార్తరత్నామణీ. 36

మ. నది దాఁటించె గుహలుండు మున్; శబరి పండ్లం బెట్టెఁ దర్వాత; న
 ప్పిదపన్ భానుజుతోడ నేస్తమును గల్పించెన్ హనూమంతుఁ; డ
 య్యది యిమ్మాటికి సాటి గాదు త్వదరణ్యావాసవృత్తంబులం;
 దది, య, ద్దయ్యది, భక్తిపూతములు; రామా! యార్తరత్నామణీ.

మ. తలవాకింటి నెఱుంగనట్టినతి, కాంతారంబులన్ మెట్లఁగా
 వలసెన్; బే ర్విని యుల్కుభీరువు, నిలం బాటిల్లె నే తచ్చరా
 రులమధ్యంబున; హా! విధిం గడవ నేరుం జాల; రంతఃపురన్
 మలయం బుట్టినసీత కెట్టగతి; రామా! యార్తరత్నామణీ. 37

శా. పాసాదోద్ధము పర్ణశాల, పరివారం బుగ్రనత్వోఘముల్,
 ఘాసంబుం జోరువాకుఁ బట్టుఁబఱపుల్, కందాది రాజాన్న, మా
 వాసంబుక వని, వల్కులంబులు జరీవస్త్రంబులుక నీకుఁ గా,
 హా! సీతాయుతిఁ బుచ్చి తేం డ్లెటులు! రామా! యార్తరక్షామణీ. ౩౯

శా. చేతం జాపము, మేన వల్కులములుక, శీర్షంబునందుం జడల్,
 సీతాలక్ష్మణు లుండ ముందు వెనుకక, జెల్లింపఁ బిత్రాజ్ఞ, దు
 రైతేయోగ్రామృ గేంద్రకంటకభయస్థానాటవిక, వీతశం
 కాతంకస్థితి సంచరించితివి; రామా! యార్తరక్షామణీ. ౪౦

మ. నెలతాలం దనరాదుకుట్టిమములక మెట్టంగఁ బన్నడ నీ
 లలనారత్నము, నీవుఁ, దమ్ముఁడును, ముండ్లం గండ్ల నేలీల వ
 త్రిలఁగాఁ జాలితి? రేఁ దలంచెదను, గూర్మిక బంధుతక, నేలతో
 య్యలి మీ కిమ్మొనరించెఁ గాన నని; రామా! యార్తరక్షామణీ. ౪౧

మ. అటవీనంచరణంబు సత్యమును వంశాచారమే నీకు; బా
 సటగాఁ జంద్రమతీసతీమణి, హరిశ్చంద్రుండు లేఁగందుతో
 నెటు కవ్వంపడె; యుష్మదస్త్రగురుఁ డీ వృత్తాంత మాద్యంతముం
 బటు పౌఁ దెల్పను బూసగుచ్చినటు; రామా! యార్తరక్షామణీ.

మ. అకటా! యర్వదివేలయూడున మహాయాగంబు సాగించి, పు
 త్రకులం బంక్తిరఘండు గాంచి, తుదకుం బ్రాణాలు సీమిఁదఁ బె
 ట్టక, హా! రామ! యటంచు మై దొరఁగె నండుర్; మేలెకా, మోక్షదా
 యక, మాతారకమంత్ర మబ్బెఁ దుది; రామా! యార్తరక్షామణీ.

మ. కనినక నల్వరు సూనులం దశరథక్షాభర్త, కట్టా! భవ
 జ్ఞనకుం, డొందె నపుత్రీసన్నిధి మృతిక శాపంబుచేఁ; బాపపుం
 బని, యేదైన నెఱుంగకే సలిపినక, బ్రాపింతు వా రాఫలం
 బనఁ, దారాణాగఁ దోఁచుఁ దస్మగయ; రామా! యార్తరక్షామణీ.

మ. పదుమూఁడేడులు, పుష్పపల్లవరణత్వైకాదికందర్పసం
 పద కేకాస్పద మైనకాన, విలసద్యాఞ్ఞాయుతిక్, బ్రహ్మచ
 ర్యదశం, గాలము పుచ్చుమానవుఁ డెవం డన్యండు ప్రాయంబునన్;
 మది ని న్నెంతు నధోక్షజుం డనియె; రామా! యార్థరక్షామణీ. ౧౪

మ. ఎలుఁగుంగొడ్డులొ, కొండముచ్చులొ, మఱిం కేకోతులొ, రావణుం
 గెలువన్ సాయము లంకఁ గల్గె; నడవిన్ నీ వొంటిమై మానవా
 దులఁ బదాలుగు వేగురన్ రణమునం ద్రొంపన్ సమర్థుండ వై;
 తలవే యప్పని మర్త్యమాత్రునకు? రామా! యార్థరక్షామణీ.

మ. అడవిం బగ్గున మండుచుండ ననివార్యత్వత్ప్రీతాపానలం,
 బెడగా నూడనిఁబాడ కాశరగణం, బేతెంచి పైదూఁకెడున్,
 మిడుతల్ దండకఁ దత్స్వరూపమున జన్మింపంగఁ బోలున్; భయం
 పడ కొండే నటు మూఁగి మ్రగ్గెడునె? రామా! యార్థరక్షామణీ.

మ. అరిశేషం బగునం ద్రోపాయకర; మట్లాతాటకాపుతుఁ లి
 ర్పరలోఁ ద్రుంచి సుబాహువున్, మిగిలిచెం గ్రూరాత్ము మారీచు నీ
 మరుదస్త్రుం; బెడఁబాటు వానికతనం బాటిల్లె నీ కింతికిన్;
 హరిణం బై కనుఁబ్రాసె వాఁడె గద; రామా! యార్థరక్షామణీ.

శా. ద్యోవీధిన్ వడి రావణుండు గొని పో, దుఃఖార్తయై సీత, తన్
 గావం గూయిడ, దాయఁ దాఁకి, తెగి తెక్కల్, కూలి, వేచావనై,
 త్రోవం దోచుజటాయునంత్యవిధిఁ బుత్రుండుంబలెం జల్మితా
 హా! విశ్వైకకృతజ్ఞతానిధివి; రామా! యార్థరక్షామణీ. ౧౫

శా. ప్రారంభంబున సర్వకార్యముల భావ్యర్థంబు చూపట్టెడున్
 జూ, రూపింపఁగ; రావణాసురుఁడు గొంచుఁబోయి యానూఁ డకో
 కారామంబున భూమిజాత నిడినాఁ, డారామశోకంబు చ
 ల్లాటున్ వేయన సన్నిమిత్ర మది; రామా! యార్థరక్షామణీ. ౧౬

మ. నరమాతోచితవర్తనఁబులును గానక రాకపో, వెంచ నీ
 చరితంబందును; మాయలేడివెనుకం జాపంబుతోఁ బోవె? బం
 గరుజిం కుండునె? కొండగుండు లగలంగా నేడ్చి తీ వాల్కికై;
 యరయక నీ వొకమాయమానిసివి; రామా! యార్తరత్నామణీ.

శా. భావంబుం బరికింతు గాని, మఱి పైపై వేవి నీ వారయం
 బో; వాబోయత కాస నెంగిలిఫలంబుల్ వెట్టఁగా నాఁడు, మే
 లావిందుం బలె నారగించి తవి, యాప్యాయంబుగా; నిన్ను సం
 భావింపం దగుకాన్క భక్తి సుచు; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౧౨

శా. కేయూరాదివిభూషణంబులను సుగ్రీవుండు దోతేర, నీ
 తాయోషామణి వౌనా కావొ యని, సీతమ్ముం బరీక్షింపు మం;
 టాయాలోచన దోచులోపలను నీ దౌచూపు బాష్పాకులం
 బాయెం; బోలిచె నూపురా లతఁడు; రామా! యార్తరత్నామణీ.

మ. ప్రియజాయావిరహంబు, కాంతమృతిఁ బ్రాప్తింపంగ, నెట్లెనియుక
 నయిఁపక వచ్చును గాని, శత్రుకృత మైనం దుస్సహం; బందునక
 జయశీలుం డగునిన్ను బోఁటి కది నిచ్చల్ అంపపుంగోఁతె; యె
 న్నయినం దాన జనించు వేదనలు; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౧౩

శా. కాకం బక్షిని బోలె నీచిలుకునం గాంతారవాసంబునం,
 బైకం బెల్లును బాసె నీవలుకునక భార్యావియోగంబునక,
 గాఁకం దూలించి లోకులక మనుచుతోల్కొ రెట్టు, ల ట్లద్ది, నీ
 కాకాలంబున దుస్సహం బగుట; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౧౪

శా. కాకిం గోకిల యింఁచుమించుగ నొకాకారంబునం దోఁచెడిం
 గా; కంఠస్వర ముప్పు గప్పుర మనంగా నొప్పు నారెంటి; కిం
 తే కా కౌ నవి గర్భశత్రు; లొకదానిం గేర కుండంగ నొం,
 డొక న్నెల్లును, వాని కూడ్చితివి; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౧౫

మ. కడగండ్లం దొలగింపు మం చెవుడు నీకాంతారవాసంబునక,
 బడుచుం దైన్యము, వేల్పు నేని నయినం బ్రాధింపుటల్ గానరా;
 వుడువం గోడులు నీకు, నీపయి నొకం డున్నం గదా వేడుకో;
 లడ లన్నట్టిది నీకు వేడబము; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౭

శా. వాలిక్ వృక్షమునూటునక నిలిచి చావం గొట్టుటం దక్క, నే
 మాలిన్యం బరియేని వేళి ల్మడఁచి, యుష్మచ్ఛర్మలం జూపఁ గాఁ
 జాలం; డందులధర్మసూక్ష్మత గనక శక్తుండు వాల్మీకి యే;
 యాలిం దమ్మునిదాని, వాలి గొనె; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౮

మ. తొలుతక నీదువరాక్రమం బరసి, నీతో సల్పునఖ్యంబుచే
 నలుకుం బాసి, స్వభార్యతోఁ బడసి రాజ్యం బన్నదారక, బయిక్
 జెలిమిక్, నిన్, దలపెట్ట కర్కజుఁ, డతిస్త్రీలోలుఁడై యుండ, నీ
 యలుఁగుం దెల్పి తొలంచి తత్తగులు; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. సతనీజాంతరకర్ణి కాకృతిని హస్తంబందు నీముద్దుటుం
 గర మొప్పక, హనుమానుఁ డర్ణవము చుల్కందాఁటి, గాలించి మా
 వు రహస్యంబుగ లంక, సీతఁ గని, త్వస్మద్రక్ సమర్పించి, కృ
 ష్ణుటి తచ్చీర్షణుణిక్ నినుం దరిసె; రామా! యార్తరత్నామణి. ౨౦

మ. ధరియించెం దనహస్తమందు, నిజచిత్తంబందు, నీముద్ర; య
 బ్బురమే మారుతి యొక్కగంతున మహాంభోరాళి లంఘించు? టా
 హరి సీతం గనుమాత్రోతో మరలెనే? యాలంక, నీలంకలా
 వరయం జల్పెను భస్మసాత్కృతము; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. పరదారాపహృతిం బ్రీతిష్ఠ చెడు; సంప్రాప్తించు నాపత్నరం
 పర; సీతక్ విడు మన్న, నన్న సభఁ గోపం బెత్తి తక్ దన్న, నీ
 దరిఁ జేర్కొన్న విభీషణుం దనుజు, సీతమ్ముం బలెం గన్నపు
 ణ్య! రఘూత్తంస! దయాపయోనిధివి; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. ఎడఁబాటుం దవకీలి, కోధశిఖయున్, హృద్విధి మండించునికొ
జడిపింపంగ, మహాజి నిండ్రజి మహీజ్జా నిల్పి, ఖండింపఁగఁ
మెడ, నబ్బంగరులేడివంటి చని దానిం దల్పలే కొందునీ
యడలుం, దెల్పి విభీషణుం డుడిపె; రామా! యార్తరత్నామణి. ౬౩

మ. కఱకుంగొడ్డట నెన్ని, యెన్నితడవల్ ఖండించె మన్నీల వౌ
పుటియల్ ముందటిరాముఁ, డన్నితల లీవున్ రావణబ్రహ్మవే
తఱుగం గాంచితి, హృత్సుధాకలశవృత్తాంతం బెటింగింప కే
మఱెఁ గానం దొలుతకొ విభీషణుఁడు; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. వనవహ్ని ప్రతిమానశోకదహనజ్వాలావలీఢంబునం
దనపాయస్థితిఁ దావకీనహృదయంబం దొప్పువై దేహి, లం
కను దా నొక్కముహూర్త మగ్గి నిలువంగాఁ జాలు టబ్రంబె? య
య్యనలుండున్ సతి నంటలేఁడు సుమ; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. అరియాకుల్ బలె, నెంతవారలకునే నాపత్తులున్ సంపదల్,
దిరుగం గాలము, వచ్చు వంతుమెయి; నేదిం గాద యారెండిటం
దిర; మిక్కట్టలఁ గాచు ధైర్యమ యనకొ దృష్టాంత మా దీవ; శ్రీ
హరికిన్ నీకె ఘటిల్లెఁ గప్పములు; రామా! యార్తరత్నామణి. ౬౪

మ. భవదంఘ్రుభ్యటనంబు శాతమికి సంపాదించె భాగీరథీ
ప్రవరత్వంబు, బదర్యరణ్యముఖతీర్థశ్రేష్ఠతం దండకా
టవికిన్, హైమనగాదు లొందినప్రతిష్ఠన్ రామనామాదికిన్;
భవనాశంబు భవత్పదాంకనము; రామా! యార్తరత్నామణి. ౬౫

మ. తనకున్ విశ్రాంతివసుండు తండిరి, పులస్త్యబ్రహ్మ తాత్రై న, దు
ష్టనిశాటుం డయి రావణుం, డఖిలవిశ్వతోభముం జేయుచుం
టను, వానిం దునుమాడి, బ్రహ్మవధ గానకొ, రామలింగేశ్వరుం
డన నేతుస్థలి నిల్పి తీర్థరుని; రామా! యార్తరత్నామణి. ౬౬

మ. శివలింగంబు బ్రతిష్ఠ నల్పితివి తత్సేతుస్థలి భక్తి, విష్ణువతారప్రథితుండ; వీశ్వరుడు నిన్నాయాంజనేయాకృతిం బవలుకేయి భజించు భక్తుడగుచుక, భావింపఁ దత్వంబునం దవిభేదం బగు మీకు నిర్దురకు; రామా! యార్తరక్షామణి. ౧౯

శా. వేదోద్ధారక! మంథభూధరధరా! పృథ్వీసముద్ధర్త! ప్రజ్ఞాదోపాసిత! యాచనాపహృతబలైశ్వర్య! దుష్టేష్టనచ్చేదీ! శైవధనుర్విభంజనుడ! దుశ్చేష్టతిశ్రీర్వాదిమర్త్యాదప్రాణమరుత్పణిప్రదర! రామా! యార్తరక్షామణి. 20

శా. భట్లూకంబులచేత, వానరులచే, వారాశిఁ గట్టింపఁ గాఁ జెల్లుక వారధి యేనరాధిపతికి? సీతాపహారిం బగా, ముల్లోకంబులు గెల్పి విక్కుడనుజుం, బోకార్చి రాఁ గంటి శుంభల్లీలం బురి; కంబుజాక్షుండవు; రామా! యార్తరక్షామణి. 20

మ. సరి చూడం బొగలేఖ వైఁ దనరుభాన్వజ్జ్వాలతో, నట్లు నిల్పిరొ నాఁ, జిచ్చున నేకవేణి యగుచుక వెల్లొంది, సౌశీల్య మెల్లరకుం దెల్పినసీతతోఁ, గనఁ బ్రజల్ బల్వేష్ట, విచ్చేసి తంబరయానంబున నీ షయోధ్యకును; రామా! యార్తరక్షామణి. 21

శా. శ్యామంబై నవసీరదంబు నయనాహ్లాదంబు గావించున, ట్లామోదంబు ఘటించు నుల్లమునకుక ధ్యానింప నీమూర్తి; నీనామం, బాకృతిఁ గాంచి, నీకుఁ బిత యన్వర్థంబుగాఁ బెట్టె; నాహా! మోహించిరి నిన్ మహాముసులె; రామా! యార్తరక్షామణి.

మ. వనభూమి సరిగాఁ జతుర్దశసమల్ వర్తించి, వైదేహితో ననుఁగుండమ్మునితో నయోధ్యకు మహాహ్లాదంబుతో వచ్చి నికాహనుమన్ముఖ్యవిభీషణప్రముఖులుక, నైకప్రభుల్ చుట్టి, జేయనఁ, బట్టంబును గట్టుకొంటి గద; రామా! యార్తరక్షామణి. 22

మ. భరతుం బేగ్గొని పేరుకో నొరుని సాపత్నానుజుం గాంతుమే? ధరణీరాజ్యముఁ జేతఁ దల్లి యిడ, నాతం డద్ది గై కోక, త్వ ద్వరపాదూద్యయనేవఁ జేసి, తుదకుం బద్దాలు గేం డైన, సం బర మారం ద్వదధీనముం జలిపె; రామా! యార్తరత్నామణి. ౭౫

మ. హనుమం బోలెడుభక్తుఁ డుండునె? మణిహారంబుఁ బట్టాభిషే కనిమిత్తోత్సవవేశ, నీత వయివం గంతంబునం బ్రేమమైఁ, దన కింపై నవి రామవర్ణములు తద్రత్నంబులం గానరా వని, యాభూషను దోగిసి వేసె నఁట; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. ప్రమ దోత్కర్ష మునం బ్రజల్ బదుక, ధర్మంబున్ నడన్ నాల్గుపా దములన్, వ్యాధులు త్నామడామరము లుత్పాతంబు లేగోడు లే క మనన్ లోకులు నూఱుహోయనములున్, త్నానేలవే రామ రా జ్య మనంగాఁ బదొకండు వేల్ సమలు; రామా! యార్తరత్నామణి.

మ. అవసీతుండు ప్రజాతతిం బలెనె వర్ణాచారధర్మంబులుం దవుఁ బాలింపను; విడ్వరంబు లొదవుం దద్రీతిఁ గాకున్న; శై శవసంప్రాప్తను విప్రపుత్రీకుమృతిన్, శంబూకునిం బొందఁ జే యవె నీ వారసి దండకాటవిని; రామా! యార్తరత్నామణి. ౭౯

మ. మనుజాధీశులు లోకరంజనము సామాన్యంబుగాఁ జూడ, కి చ్చను వర్తింతు: ప్రజానుకూలతయె యుష్మన్ముఖ్యకృత్యంబు; ప త్తనమం దై నజనప్రవాద ముడువం, ద్వజ్జాయఁ, జూలాలి, న త్యనఘం, జానకిఁ, గాన కంపితివి; రామా! యార్తరత్నామణి. ౮౦

మ. పలుపూఁబోండ్లను బెండ్లియాడు టవనీపాలస్వభావంబు; నీ వలె ముల్లోకములన్ వినంబడెడు, నెవ్వం డేకపత్నీవ్రతుం? డిలు వెల్పించుట నీతఁ, దత్ప్రీతిమతో నీ వశ్వమేధంబు ని ర్మలతం జేసితి వార్యనమ్మతిని; రామా! యార్తరత్నామణి. ౮౦

- మ. బ్రతు కంతఃపురమధ్యమందు, నిజకార్యస్థానమం దెప్పు యా పితముం జేసెడుతేని, కెట్లగుఁ బ్రాపీడల్ గ్రహింపక సమ ర్థత? సౌఖ్యానకు సామె తయ్యెఁ గద త్వద్రాజ్యంబు; వేయేల? నీ యతికష్టంబున కద్దియే ఫలము; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౮౧
- మ. అభియాత్యాశరభీతిఁ గాంచ వెపు డావం తైన; లోకాపవా దభయం బెక్కుడు దోఁచు నీకడ; నయోధ్యం దత్రుజాననిధిక్ శుభచారిత్రను సీతఁ గోరితి పునశ్చుద్ధిప్రమాణంబు; రా మ భువిం జొచ్చెఁ దుదిం దదర్థమయి; రామా! యార్తరత్నామణీ.
- మ. తనజన్మంబునకుం బ్రయోజన మనదైతేయనాశంబ కా పున, నక్కార్యము నిర్వహిల్లుటను దా భూగర్భముం జొచ్చి, వ చ్చినదారిం జనె దుష్ప్రవాదపుమిషక్ సీతామహాదేవి; నీ మను వెల్లక్ విరహావ్యథం గడచె; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౮౨
- మ. కరుణం బొందె నొకో మహాపురుషునాకారం బలంచుకొ మదిన్ స్ఫురియించుకొ భవదీయ మైనచరితంబుం గాంచినకొ; జానకీ విరహం బొందకముందు తండ్రిమ్మతికొ, భీమాజి సామితిొ ము మ్మరపుమ్మూర్చను నెంత వందురితి? రామా! యార్తరత్నామణీ.
- శా. తారంబుల్ వగడాలు లో నగుమణుల్ తా మగ్గి నై బుగ్గి, ని త్యారోగ్యం బొనగూర్చు రోగులకు; నీవారాటముం బొందుచుకొ, నీ రాజ్యప్రజకష్టముల్ దొలఁచి శాంతికొ నేమముం గూర్చి; తా హా! రా జన్నుడి సార్థకంబుగను; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౮౩
- మ. మనుజుల్ దుష్టులబాధ తేండ్లకడ సామాన్యంబుగాఁ జెప్పి కొం డ్రినయం; బట్టులు మొట్టి వెట్టెడునె తిర్యగ్గంతు లెందేనియన్? శునకోక్తిన్ విని శిక్ష చేసితివి భిక్షుకొ; నీ మహీపాలనం బనుకూలంబు నమ స్తజీవులకు; రామా! యార్తరత్నామణీ. ౮౪

- శా. ఏనాఁ డేలనా భారతక్షీతి, చిరం బేకాతపత్రంబుగా,
 నానందాంబుధి నీఁడ భూపృజ, లయోధ్యం బొల్చి నీమూర్తి, పే
 రీనాఁ డట్టుల హృత్ప్రపంచ మఖిలం బేబున్, రసజ్ఞోరుస
 మ్మానాస్థానిని గొల్చుదిద్ది; రఘురామా! యార్తరక్షామణీ. ౮౭
- శా. నీయారణ్యనివాసపుంగుఋతులన్ నేఁడుం గనుంఁగాం; డృ వే
 వా? యేకం బగువృక్కు వాయసమునాస్యంబందు, నంభోధి న
 త్యాయామం బగునేతు; విష్వి సతమున్ ద్వద్వివ్యతామానుష
 త్వాయోగం బెఱిఁగింప సాక్షులును; రామా! యార్తరక్షామణీ.
- మ. బహుధా నీహృదిఁ జేసె వేదనలపాల్ పాపిష్ఠుఁ డారావణుం;
 డహితున్ వానిని బుత్రమిత్రసహితం, బట్టాహవక్షోణిలో
 నిహతుం జేసి, తదుగ్రవికృమములకొ విం చెంతొ ల్లాఘించి; తీ
 వహియుదుం గుణమే గ్రహించెదవు; రామా! యార్తరక్షామణీ.
- మ. తలిదండ్రిల్ గలబిడ్డలుం బలెను భక్తవ్రాత, మేభార మా
 దల లేశంబును లేక, లోకమున నీతామాత, నీ విర్వరుక
 గల రన్నమిక్కిక, నోలలాడుచు మహానందాబ్ధి, జీవించుఁజు,
 మృలజ శ్లన్న వెఱుంగ కెల్లవుడు; రామా! యార్తరక్షామణీ. ౯౦
- మ. అమరజ్యేష్ఠముఖార్థితా! దశరథజ్యౌభ ర్తసత్పత్ర! సం
 యమియాగారిసుభాహుజీవహ! యహాల్యాశాపరూపఘ్న! శ
 ర్వమహేష్వాననభంజనా! జనకజాప్రాణేశ్వరా! జామద
 గ్న్యమనోగర్వహశౌర్యధుర్య! రఘురామా! యార్తరక్షామణీ.
- శా. నీచారిత్రము ఊరనీరధి; యటకొ నీనద్గుణంబుల్ మణుల్;
 నీచుల్ రాక్షసు లందులో మకరముల్; నీవే మహావిష్ణు వం;
 దాచంద్రానన నీత తత్తనయ; నే నాసక్తిమైఁ దద్రసం
 ఖాచాంతిం బొనరించుచుం దనియ; రామా! యార్తరక్షామణీ.

- మ. మును వల్కించితి నందనందనశతంబుక; భక్తచింతామణి!
 యని పాడించితి వెన్కె; గష్టమునఁ గృష్ణా! యాషదుద్ధారకా!
 యని నుడ్వించితి పిమ్మటక; ముదిమి సర్వాఘాపహం జౌట, న
 న్ననిపిం తీభవదాఖ్య తారకము; రామా! యార్తరత్నామణి.
- మ. ముదిమి వెండియుఁ దోచు శైశవ గుణంబుల్ దేహి, కన్నాట ద
 ప్పడు; చిన్నప్పడు నీదు మోలఁ జిఱుతల్ వాయించుకొం చింపుగాఁ
 బదముల్ వాడుచు సల్పితక భజనముక; వార్ధక్యమం దిగతిక
 బదముల్ నీవి భజింతు మత్కవిత; రామా! యార్తరత్నామణి. ౯౪
- మ. నరలోకప్రభుకొల్వు సల్పి బలిమి, మత్ప్రాయవున్నాళ్ళు, ద
 ద్వారలాభంబును బొందుచుక, ముదిమి ద్వత్పాదంబులం గొల్పెదం
 బరలోకప్రభు వౌట; నీకొలువునం బాటిల్లినక మెప్పు, నే
 మరలం గొల్పుట గల్గ దేప్రభువు; రామా! యార్తరత్నామణి. ౯౫
- మ. చరమావస్థను గాశీఁ బ్రాణి, కుడిపార్శ్వం బెత్తుఁ బైకందు; ర
 క్కరణిం దారకనామ! వృద్ధదశ రాఁగా, గౌతమీతీరస
 త్పుర మారాజమహేంద్రమందు హృదయంపుండమ్మి నీవంకకుక
 మరలక; సంస్మృతితంతువుం దునుము; రామా! యార్తరత్నామణి.
- మ. అపురూపంబుగ వేలు లక్షలును సప్తాహదులక రాణ్యహేం
 ద్రపురంబందు భజించుపావనభవన్నామంబు నాలించి, శే
 లు పవళ్లుం బ్రతిగేహమం, దెలమి స్త్రీలుం బూరుషుల్ గొల్పునీ
 యుఫవర్గప్రదపద్మయిం దెలుతు; రామా! యార్తరత్నామణి. ౯౬
- శా. రామా, లక్షరమాలయం దతిపవిత్రంబుల్, మహోత్కృష్టముల్;
 నామంబై భవదీయ, మెల్లకడలక, మాక్షీకగోక్షీరద్రా
 త్నామాధుర్యధురీణతక బ్రజలనాల్కల్ నిచ్చ రంజించు, చా
 హా! ముక్తిం జలువుం గరస్థమవీ; రామా! యార్తరత్నామణి. ౯౭

మ. వయస్కు హాయిగ భోగభాగ్యవిభవైశ్వర్యాదుల
 డయినా, లోకలకష్టనష్టముల నెట్లాతం డెఱుం
 డు? యువత్వంబుననుండి యిక్కటులు గోడుల్ గ
 శయ మొందక గుయి వెట్ట నీకడను; రామా! య

మ. హృదయస్థుం డగునీదుసమ్ముఖమునం దే నేల
 బదముల్ దిన్నగఁ దెల్పలేనిదెనకుం బా లయ్యె శ
 త్పదముల్ గొల్పుట చిత్తశాంతికొఱకుకొ, భదా
 ర్మద! తల్లాభము సంఘటింపఁ గదె; రామా! య

మ. ఒకయా, లొక్కలుఁ, గొక్కప, ల్కనుప్రశంసోక్తి
 లికవే లెవ్వఁడు నీవె కాక? బొమకల్కిం, గాకిర
 లికిఁ దమ్ముం, డిట సాకిరుల్; భవము దూలింపక
 యకు భక్తిం గొలుతుం; దృతీయ మిడు; రామా! య

శా. పాపాల్ గొన్నిటి, బుద్ధిపూర్వకముగాఁ, బై ప్రేర
 క్యాపత్తుల్ మరలింపఁ గొన్నిటి, నిటుల్ నైకప్ర
 మాపుక రే పొనరించి, నేఁడు, మయిపైమైలం
 నాపంబుం బలెఁ గంటి నీపదము; రామా! యూర్

శా. కై కేయాగుణదూషణోక్తులు, భవత్కార్యప్రశ
 దాఁకక నీచెవి కొప్పికోమిఁ, బరనిందాత్వస్తుతుఁ
 నీకుం గామి యెఱింగియుం జరిత, నికొ మెత్తున్ న
 చాకృత్యంబు తుమింపు దీనుఁడని; రామా! యూర్

మ. ప్రతియాగంబును గాచుటో, భవధనుర్భంగంబు
 పితృవాక్యప్రతిపాలనార్థ మడవిం బె క్కేండ్లు వర్తి
 సతికై సంధ్రము గట్టి శాత్రవుతలల్ చక్కాడుటో
 ల్యత భక్తప్రజఁ బ్రోచు టేభరము? రామా! యూర్

మ. గుడులు, గోవురమండపంబులును, నీకున్ సత్రముల్ సావడుల్,
తొడవుల్ లోనుగ నెన్నియో పరమభక్తుం డాచుఁ గల్పింప, నె
క్కుడువెచ్చించుటఁ బాదుపాహిధనమున్, గోల్కొండలోనం జెఱుం
బడునీదాసునిగాసి మానుపవే? రామా! యార్తరక్షామణి. ౧౦౫

మ. ధనమున్ రక్షణస్థాధనం బనియె కాదా, లక్ష్మీఁ బెండ్లాడి ప్రో
తనపాయస్థితి? విప్లవత్రయకుటుంబా! శక్తుఁడే నిర్వహిం
పను సంసార ముకించనుండు దినమేన్? భక్తాళి నిప్పచ్చరం
బను ఘోరాపద కంటఁ బెట్టకుమ; రామా! యార్తరక్షామణి. ౧౦౬

మ. హలనంబంధము నీకు, నీయనుఁగుటిల్లా లైనవై దేహికిం
గల దంచుకొ వినవచ్చినందునను, నేఁ గావించెదం డెందవుం
బొలముకొ నాయది నీయధీన; ముచితంపుదోహదం బిచ్చి. ని
ర్మల; పండింపవె ముక్తిపంట; రఘురామా! యార్తరక్షామణి. ౧౦౭

మ. భవదీయామలనామవర్ణములు నేఁ బత్రంబుపై వ్రాసి రెం,
డవి నీలంబులు యుష్మదద్భుతమనోజ్ఞాకారభావంబుతో
సవిశేషం బగుభక్తిఁ గాంచుతఱి, బాష్పం బస్మదానందనం
భవ మయ్యెం బ్రతిబంధకం, బకట! రామా! యార్తరక్షామణి. ౧౦౮

శా. దైతేయారివి మర్త్యుఁడైతి వని, నికొ ధ్యానించుచుం గూర్కొవ్రేఁ
కై తోఁచెకొ క్షణ మస్మదీయ మగుకాయం బర్ధరాత్రొంబు; మ
చ్చేతోబ్బంబునఁ జొచ్చి తీ వనుచు నేఁ జింతించి, నాలోన వే
లాతీతం బగుహర్ష మొందితిని; రామా! యార్తరక్షామణి. ౧౦౯

మ. స్వరముఁ బ్రాణిఁ ద్యజించి యోష్యము, హరిశ్చంద్రేట్పరిత్రక్ నినుం
దొరఁ గావించి రచించి కొంత, యది యెందో నష్టమైపో, భవ
చ్చరితం గూర్చినకుండమాల యనుదృశ్యంబుం దెలింగించి, నే
మరలం బల్కితిఁ దృప్తినొంద కిది; రామా! యార్తరక్షామణి. ౧౧౦

శా. నీనామంబు గలంతకాలము నిలం దీవింపు మీనీకృతికా;
 భానుండున్ సితభానుఁడున్, భగణముల్, పంచోరుభూతంబులుకా,
 గానన్ రానిమహాలయంబుతఱి, దద్దాఢాంధకారంబునం
 దై నన్ నామము నీది పొన్నడదు; రామా! యార్తరత్నామణీ.౧౧౧

శా. నీతోఁపించినరీతిఁ బల్కితిని బున్నెం బబ్బుఁ, బాపంబు వో,
 నోతండ్రి! తొలుకబ్బముం జదివి, యార్యుల్ వల్క నాలించియుకా,
 జేతోఁహ్లాదులు త్వచ్చరిత్రీలు; కృపం జేకో మదీయం గృతికా,
 భ్యాతంబుల్ గలవే, యి దే లనక; రామా! యార్తరత్నామణీ.౧౧౨

మ. పరవడ్డాదిమహాస్వయాభివిధు సుబ్బారాయవాణీసుధా
 ఝరసమ్మిశ్రీభవత్పవిత్రీచరితస్వాదిష్ఠసిద్ధాషధం.
 పురసంబుకా భవహంబుఁ గోలెడుజనంబుల్ నిత్యజీవంబునం
 బరమానందముఁ భొంద, నీ వరము; రామా! యార్తరత్నామణీ.

మ. శకవర్షంబుల వేదభూతవసుభూసలఖ్యం దదాంగీరసకా
 మకరంపున్నెలఁ గృష్ణవక్షదశమికా మందాఖ్యవారంబునం
 దొకపద్మంబు రచించి, మాసమునకుకా యుష్మత్కృపాలబ్ధి నీ
 యకలంకార్థకృతికా ముగించితిని; రామా! యార్తరత్నామణీ.౧౧౩

మ. పరమప్రేమను మాత సీత తసగ్రీవంబెట్ట ముక్తామణీ
 సరముకా, ముకా మరుదాత్మజుం డరసి, మెచ్చుఁ డయ్యె నం చందు;రీ
 సరి, నూఱుం బదునూఱు పద్యమణులకా పంసూతముం జూచెనా,
 హరివర్యుం డతఁ డేమి చేసెడునా? రామా! యార్తరత్నామణీ.౧౧౪

౧౧౦ పద్యమునకు పాఠాంతరము—

మ. చరితం బాదిమచక్రవర్తిని నిరోఽప్యమ్ముంగ, మున్నె నినుం
 దొరఁ గావించి రచించి కొంత, యది యెందో నష్టమై పోఁ ద్వదు
 త్తరవృత్తీత్తమకుందమాల రసవంతంబుం దెలింగించి, బా
 ముఱ భక్తికా శతకం బి దల్లితిని; రామా! యార్తరత్నామణీ,

మ. జననీ! త్నానుత! మంగళంబు; భరతా! శత్రుఘ్నఁడా! లక్ష్మణా!
 హనుమా! యంగద! జాంబవంత! రవిపుత్రా! నీలుఁడా! మంగళం;
 బనఘస్వాంత! విభీషణా! దనుజరాజా! మంగళం; బార్తులక
 మనుపం బుట్టిన శ్రీశ! మంగళము; రామా! యార్తరత్నామణి. ౧౧౬

గద్యము.

ఇది శ్రీపరమేశ్వర ప్రసాదసమాసాదిత సరసకవితాధురంధర, పండిత
 ప్రకాండపరిషద్బహుకృత, 'కవిశేఖర' 'సూక్తిసుధానిధి' బిరు
 దాంకిత, వడ్డాది సాధువంశక్షీరసీరాక రాఘనామాత్య
 పౌత్ర, హరితసగోత్ర, పవిత్రగుణకదంబలత్నాంబా
 గర్భశుక్తిముక్తాఫల, సూరపరాజప్రధానతనూ
 భవ, విబుధవిధేయ సుబ్బారాయనామధేయ

ప్రణీత మార్తరత్నామణి

సంపూర్ణము.

రామార్పణము

శ్రీరస్తు.

అంగీరస సం॥ మాఘ బ॥ ౧౦ ఆదివారము. శ్రీశ.

౧౯౩౩ ఫిబ్రవరి ౧౯ తేది.

26153
 -25373

భక్తచింతామణి 22 వ కూర్పులోఁ జేర్పఁబడనున్నవి.

మ. కరుణాసాగర! కామితప్రద! జగత్కల్యాణసంధాత! దు
స్తరసంసారసముద్రతారక! విపద్ధాఢాంధకారప్రభా
కర! సర్వామయశోకనాశకర! రాగద్వేషమోహాపహా!
స్మరణక్షోభితపాపపంక! పరమాత్మా! భక్తచింతామణీ. ౧

మ. కులశైలోన్నతి తోడుగాఁ, బృథుతమక్షోణీరుహశ్రేణియా
దల లూర్ధ్వంబుగఁ జాఁగి సాఁగి, నడుమం దా మాఁగు, గా కభ్రవుం
గొలఁదిం గాంచునె? దేవ! నీమహిమ వాకోలేరు సు మ్మెంత లె
త, లటక మూకత గండు గాని; పరమాత్మా! భక్తచింతామణీ. ౨

మ. నలుసం తైనను, జిమ్మచీకటిని గెంటం జాలు దీపంబు; పె
న్వెలుఁ గీ వుండనిచోటు లేదు గద! తండ్రి! పాయ దేమీ యిరుల్?
తలఁపం జోద్యము మాయ నీది; వెలుఁగుం దాఁచుం ద మోరాశిలో;
వెలికణ్ గానఁగ లేదు నీదుపుఢుదీ ప్తిక; భక్తచింతామణీ. 3

మ. రవిరశ్మిన్ బుర దెండ చేని, పవిధారం గొండ భేదిల్ల దేక,
దవకీలిన్ వని గాల చేని, జడివాసం జిచ్చు చల్లాటచేన్,
దివియం జీకటి మాయ చేని, లత హేతిం ద్రోవ్వదే, నీశ! పా
య వఘంబున్ నినుఁ దల్ప నాఁ జను; మునీడ్యా! భక్తచింతామణీ.

మ. నలుపై తెల్పయి యొప్పునిర్పెడల గంటల్ మోఁగు నన్నంపుటా
కు లనంఖ్యంబులు గల్గుచక్రము నిటుల్ గుఱ్ఱండ్వా త్రిప్పికొం
చలవున్ వేసట లేక యాడుకొనె? దారా! భూరు లేం న, నీ
తలఁ గానక నర; విశ్వరూపుండ! యనంతా! భక్తచింతామణీ. ౪

మ. దివమున్ నీదుకిరీట మంచు, నచటం దీపించుతారాళి త
న్నవరత్నప్రకరం బటంచుఁ దలఁతున్, బ్రహ్మాండపుంజక్రవ
ర్తివి, సర్వోన్నతమూర్తి వౌటను; మహాదేవా! జగత్కోటులుం
బవలున్ రే కొలు విచ్చి యేలదవు ప్రేమక; భక్తచింతామణీ. ౫

మ. అడవుల్లో ఘోరమృగాకులంబులు మహోద్యానంబు, లాభీలక్ష్మణము
 గడలుల్ బాడబవహ్నిగర్భములు కేళాకూళు, లుత్తుంగముల్
 బెడగొండల్ బహుధత్తు కాంచనఖనుల్ వే పెన్నిధుల్ నీకు, ను
 ల్లడ తారాపథ, మీశ! నీకొలువుసాలక; భక్తచింతామణి 2

మ. పిడుగుల్ బిట్టడరించు నభ్రీము; మహావృక్షోరుసాధాదులం
 బడఁ ద్రోయుం బెఱుగాలి; కీలి సలుపుక భస్మంబు వేశ్శాలి; ముం
 చెడుఁ దీరస్థపురంబు లభి; ధర కుక్షిం దేశముల్ పూడ్చు; నీ
 నడుమక మమ్మిడి ప్రోతు; వెం తరుఁగనంతా! భక్తచింతామణి.

శా. స్వాతంత్ర్యం బిడ కేని కొక్కలవముం, బద్నాలు లోకంబు లీ
 వే తేజఃక్షమ లూని యేలెదు గదా యేకాతపత్రంబు గా;
 భూతంబుల్ దలఁ దాల్చి నీముదల సల్పుక స్వస్వకృత్యంబులక
 భీతిక, విశ్రమ మొంద కొక్క-త్రుటి యేనిక; భక్తచింతామణి.

మ. బుడగల్ వోలె నుడువ్ దనరౌడుతమోంభోరాళి నిర్మగ్న మై
 జడతం జేష్లులు దక్కి స్రుక్కుజగముం జాగ్రత్తఁ గాపాడి, య
 యొడరుం బాపను, గుంభసంభవనిభోత్కృష్టప్రభారాళిరా
 కడ గల్పించెడుదేవ! నిక దెలుతు వేగక; భక్తచింతామణి. ౧

మ. నిదురం గల్పన సేయ కుండితివయేనిక రేలు పుచ్చంగఁ జా
 లుదు మే మేము? దయాపయోధి! యెటు లాలోచించితిో, యీశ్వరా!
 సదుపాయంబులు ప్రాణికోటుల సదా సాఁకంగ? నీయేరుపా
 తెది గన్నం బరమాద్భుతంబు గద!; తండ్రీ! భక్తచింతామణి. ౧౧

మ. జనముల్ వెల్లునఁ, జీఁకటిం బగలు రే, స్వమ్ము స్వయంపెట్టుచు
 బనులుం గూరుకు మాని, జాలము సిసీమా లేల వీక్షింప? నీ
 కనుకట్టుం గలలుం గనుంగొని చెలంగక రావే? కోట్యంశ మై
 న, నజా! యిందలివంత యందుఁ గన నొనా? భక్తచింతామణి.

మ. పవ లెల్లం బనిచేసి బొగ్గులను జంబాలంబునం గూలికిం,
 ష దివసాంతంబున శుభ్రతోయమున శుద్ధిం గాంచి నిద్రించుమా
 నవులం గానమె? పాపి మోక్షనుఖముం బ్రాపించు నేచింత లే,
 కవసానంబున నిఁ న్మరించి; పరమాత్మా! భక్తచింతామణి. ౧౩

మ. సమకూరంగఁ ద్వదానుకూల్యము, మహాశత్రుండు మిత్రుం, డధ
 మ ర్మము ధర్మంబు,విషంబు పథ్య,మగు;యుష్మత్ప్రతికూల్యంబు ప్రా
 ప్తము గా నౌ నటె తద్విపర్యయము; దేవా! యీభవార్థి భవ
 త్సుముఖత్వం బనిశంబు వేఁడుకొను చుండున్; భక్తచింతామణి.

మ. పొడమిం తప్పున నిప్పు, నిప్పునఁ దదప్పున్; మంచినే చెడ్డగాఁ
 ష జెడుగున్ మంచిగ మార్పనేరుతువు; త్వచ్చిత్తానుసారంబు గా
 నడుచున్ విశ్వము; దుర్లుటార్థఘటనం దక్షుండ వీ వంచు, నీ
 యడుగుల్ వట్టితిఁ; బాపి, బాపు మఘు; మీశా! భక్తచింతామణి.

ష. ఆకాశంబునఁ గాలచక్రమును బ్రహ్మాండంబునం ద్రిప్ప, దే
 వా! కల్పించితి సూర్యచంద్రులను; బిండాండంబునన్ వారి నా
 డ్యాకారంబున నాస నిల్పి; తెవు డత్యాశ్చర్యముం గూర్పెడున్
 నాకున్ నీద్వివిధాండనర్జన; మఖండా! భక్తచింతామణి. ౧౬

ష. కాలంబో, గ్రహచారమో, ప్రకృతియో, కర్కాశుమో, నీమహా
 జాలంబో, మఱి యన్యమో, తెలిసికో శశ్యంబు గా దేదియో,
 మేలుం గీడు, సుఖంబు దుఃఖ, మరు దిమ్మేఁ గూర్చు చాకస్మిక,
 మీలోకాళిని ద్రిప్పు; గుహ్య మిది; స్వామి! భక్తచింతామణి.

ష. ఘటనల్ నీవి నిగూఢభావము; లెఱుంగన్ రావు, మమ్మవ్వి ప్రో
 చుటకో, యేచుటకో? యొకండు కనుకో, జోద్యం బిఁకొక్కండుకాఁ
 బటుమాయాబహుళాంధకారమున, దేవా! జీవులం బెట్టె దే
 మిటికిం జాలి యి? టేమి లీల యిది? స్వామి! భక్తచింతామణి.